

එළාර රජු යඤ්ඤ ගෝත්‍රික ද?

මෙරට ඉතිහාසය හැදෑරීම සඳහා අපට අළුත් මගක් අවශ්‍ය වෙයි. සාම්ප්‍රදායික මතය පිළිබිඹු කරන වංසකතාවල හා ජනප්‍රවාදයෙහි යම් යම් අඩුපාඩුකම් ඇත. එහෙත් ඒ අඩුපාඩුකම්වලට හේතුව වී ඇත්තේ ඊනියා භාරතීය (දුඹුදිව) ගැනි බවක් නොව (සිංහල) ථෙරවාද බුදුදහම සහ සත්‍ය රැකගැනීමේ පරම පවිත්‍ර වේදනාව ය. වංසකතා ලියවී ඇවුරුණු එක්දහස් පන්සියයකට පසුව අද ද බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයේ යටත්විජිතවාදය හමුවේ සිංහල බෞද්ධ සංස්කෘතියේ පැවැත්ම තර්ජනයකට මුහුණ පා සිටින නමුත් ඇවුරුණු දෙදහසකට ඉහත සිදු වූ කරුණු නැවත සාකච්ඡාකිරීමේ ගැටළුවක් නොමැත.

විශේෂයෙන් ම දෙමළ ජාතිවාදීන් හා ඇමරිකන් විශ්වවිද්‍යාලීය ව්‍යාපෘතියක කොටසක් ලෙස මෙරට ඉතිහාසය ඊනියා හෙළ සංස්කෘතියකට පැවරීමට කටයුතු කරන ව්‍යාප්ත සිංහල ජාතිකවාදීන් සිංහල බෞද්ධයන්ගේ උරුමය නැතිකිරීමට කටයුතු කරන මොහොතක සිංහල ඉතිහාසය නැවත සාකච්ඡා කිරීම වැදගත් වෙයි. එහි දී අප මතක තබාගත යුතු කරුණ නම් වංසකතා ඉතිහාසයේ ඇති අඩුපාඩුකම් කිහිපයක් නිවැරදි කිරීම පමණක් අපේ අරමුණ විය යුතු බව ය. ව්‍යාප්ත සිංහල ජාතිකවාදීන් බුදුන්වහන්සේ මෙරටට වැඩි සමයෙහි ගැමුණු කුමරු රජ කෙළේ ය ආදී මත ප්‍රකාශ කරති.

බටහිර ක්‍රිස්තියානි නූතනත්වයට මුහුණ දීමට අපි බිය නො වෙමු. බටහිර නූතනත්වයේ දුර්වලකම් ගැන අපට මනා අවබෝධයක් ඇත. එහි පදනම ම බොල බව අපි දනිමු. අපේ සංස්කෘතියේ හා චින්තනයේ ඇති ශක්තිය පිළිබඳ ව ද අපට එවැනි ම වූ අවබෝධයක් වෙයි. අද ඉන්දියාව බටහිරට එරෙහිව කිසිවක් කරකියාගත නොහැකි තත්වයකට පත් වී ඇත. එහෙත් සිංහලයන්ට එවැනි තත්වයක් උදා වී නැත.

මෙරට ඉතිහාසය හැදෑරීමේ දී අපි කරුණු දෙකක් මත පදනම් වෙමු. පළමුවෙන් ම අප ඉතිහාසය හදාරන්නේ අපේ චින්තනය පදනම් කරගනිමින් අපේ සංස්කෘතියට සාපේක්ෂව ය. දෙවැනුව අප ඉතිහාසය හදාරන්නේ අපේ කලාපය, අඩුවැඩි වශයෙන් ගතහොත් වර්තමාන සාර්ව කලාපය, එකකයක් ලෙස සලකමිනි. ඒ දෙකම අඩුම තරමින් ස්ථානීය සංගත බවකින් සිදු කළ යුතු වෙයි.

මෙරට දෙමළ ඉතිහාසයක් ගැන කියවෙන්නේ වංසකතාවල පමණ ය. ඒ සඳහා පුරාවිද්‍යාත්මක සාධක නැත. දෙමළ ජාතිවාදීන්ට ඇවුරුණු දෙදහසකට පමණ පෙර මෙරට දෙමළ වාසස්ථාන තිබූ බවට කිවහැකිව තිබෙන්නේ එළාර රජු දෙමළ යනුවෙන් වංසකතාවෙහි සඳහන් පුවත අනුව ය. මේ කතාව නිවැරදි යැයි අපි නො සිතමු. එළාර යනු දෙමළ රජ කෙනකු බවට පත්කරනු ලැබ ඇත්තේ වංසකතා විසිනි. ශාපනය විශ්වවිද්‍යාලයේ ඉතිහාසය පිළිබඳ පළමු මහාචාර්යවරයා වූ කාර්තිගේසු ඉන්ද්‍රපාලන් මහතාට අනුව මෙරට දෙමළ වංසයක රාජ්‍යයක් නොව දෙමළ ස්ථීර වාසස්ථාන පවා දොළොස්වැනි සියවසට පෙර තිබී නැත.

සිංහල සංස්කෘතියෙහි එක්තරා යුගයකින් පසුව ඕනෑම සතුරකු දෙමළ නමින් හඳුන්වනු ලැබ ඇත. සිංහල සංස්කෘතියෙහි බලපෑමට පසු කලෙක හසු වූ කාම්බෝජයේ අද පවා සතුරකුට දෙමළ යනුවෙන් නම් පටබැඳෙන බව කියවෙයි. සෘජු දෙමළ බලපෑමක් නොතිබූ කාම්බෝජයේ ද තත්වය එබඳු නම් ලංකාවේ තත්වය කෙබඳු වී දැයි සිතාගැනීම අපහසු නැත. මහාවංසයෙන් බොහෝ කලකට පසුව ලියැවුණු රාජාවලියේ පෘතුගීසීන් ගැන සඳහන් වනුයේ දෙමළ ලෙස ය.

එළාර රජු දෙමළ රජකු බවට පත්කරනු ලැබූයේ මහාවංස කර්තෘ මහානාම හිමියන් විසින් යැයි අපි මොහොතකටවත් නො සිතමු. උන්වහන්සේ මහාවංසයෙහි සඳහන් කර ඇත්තේ එවකට තිබූ ජනප්‍රවාදය ය. එසේත් නැත්නම් යම්කිසි කෘතියක තිබූ කරුණකි. ඇතැම් විට ඒ දෙකම විය හැකි ය. කෙසේ වෙතත් වංසකතා ලියූ සමය වන විට සිංහලයන් වෝළ ආක්‍රමණවලට මුහුණ දීම ඇරඹී සමය වෙයි. එබැවින් සිංහලයන් ඉන් පසුව සිටි සතුරන් පමණක් නොව පෙර සිටි සතුරන් ද සොළී, දෙමළ ආදී නම්වලින් හඳුන්වා ඇති බව පෙනී යයි.

එළාර රජුගේ සොළී බව හෝ දෙමළ බව හෝ සැලකීමට සිදු වී ඇත්තේ එවැනි පසුබිමක ය. එළාර රජු පිළිබඳ පහසුවාද සොළී රජ මාලිගාවල තිබූ සම්ප්‍රදායක් නොව පර්සියන් රජ මාලිගාවල තිබූ සම්ප්‍රදායක් පිළිබිඹු කරයි. රජුගේ ඇඳ ලග සිනුවක් ගැටගසාගෙන ඇත්තේ පර්සියන් රජවරුන් මිස සොළී රජවරුන් නො වේ. එ හැරත් ගැමුණු සමයෙහි සොළී බලයක් දකුණු දඹදිව (භාරතයේ) නො තිබුණි. එබැවින් එකල සොළී එළාර කෙනකු දකුණු දඹදිවින් පැමිණ ඇතුරාධපුරයෙහි රජ කෙළේ යැයි පිළිගැනීමට නො හැකි ය. අනෙක් අතට එළාර රජුගේ බැණූ කෙනකුට එළාර රජුගේ ආධාරයට සේනාවක් රැගෙන මෙහි පැමිණීමට මාස තුනක් ගතවී යැයි සඳහන් වෙයි. සොළී දේශයෙහි සිට, එනම් පසු කලෙක සොළී දේශය ලෙස හඳුන්වනු ලැබූ දේශයේ සිට, මෙරටට පැමිණීමට එතරම් කලක් ගත නො වෙයි.

අපට විසඳාගත යුතුව ඇති තවත් ප්‍රශ්නයක් වනුයේ එළාර රජුට සේවය කළ සිංහලයන් කවුරුන් ද යන්න ය. දොන් ජුවන් ධර්මපාලට හා පෘතුගීසීන්ට ද සේවය කළ සිංහලයන් සිටි බව ඇත්ත නමුත් ඔවුන් එසේ කෙළේ වරප්‍රසාද බලාගෙන යැයි සිතිය හැකි ය. එහෙත් එළාර රජුට සේවය කළ සිංහලයන් එසේ කෙළේ ඇයි? ඔවුහු සිංහලයෝ වුවෝ ද? එළාර රජුගෙන් ඔවුන්ට ලැබුණු වරප්‍රසාද කවරේ ද?

මේ අතර මහාවංසයට අනුව ගැමුණු රජු මාගම සිට විජිතපුරයට පැමිණ ඇත්තේ දෙමළ බළකොටු තිස්දෙකක් බිඳ දමමිනි. මේ බළකොටු මහවැලි ගඟ අසබඩ පිහිටීම වැදගත් ය. විජිතපුරය යනු පොළොන්නරුව අසල මහවැලි ගඟ අසබඩ පිහිටි බළකොටුවක් යැයි විශ්වාස කෙරෙයි. රුහුණේ සිට ඇතුරාධපුරයට යෑමේ දී හමුවන මර්මස්ථානයක් නම් පොළොන්නරුව අසල මහවැලි ගඟ අසබඩ පිහිටි පිහිටි ප්‍රදේශය ය. මේ ප්‍රදේශය කඳවුරුපුර යනුවෙන් ද හැඳින්වෙන්නේ රටෙහි ආරක්‍ෂාව සම්බන්ධයෙන් එහි ඇති වැදගත්කම සැලකිල්ලට ගනිමිනි.

කලක් මනුම් දෙපාර්තමේන්තුවෙහි අධිපතිව සිටි ඩෙස්මන්ඩ් ප්‍රනාන්දු මහතාට අනුව ටොලම් විසින් සකස්කරන ලද ලංකා සිතියමෙහි මහවැලි ගඟ හඳුන්වා දී ඇත්තේ පර්සියන් ගඟ යන අර්ථය දෙන වදනකිනි. මහවැලි ගඟ හා පර්සියාව අතර යම් සම්බන්ධයක් එකළ පැවති බව ඉන් පෙනී යයි. මේ සම්බන්ධය කුමක් ද? ගැමුණු කුමරුට ඇතුරාධපුරයට යෑමට පෙර මහවැලි ගඟ අසබඩ බළකොටු තිස්දෙකක් බිඳ දැමීමට සිදුවූයේ ඇයි? මේ බළකොටු එළාර රජු විසින් හෝ ඔහුගේ ආධාරකාර සොළීන් යැයි කියන්නන් විසින් හෝ ඉදිකරනු ලැබූ බළකොටු ද?

මහවැලි ගඟ අසබඩ යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් පදිංචි වී සිටි බව පැහැදිලි ය. මහියංගනය යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන්ගේ ප්‍රධාන වාසස්ථානයක් බව බුදුන් වහන්සේ යඤ්ඤ දමනය සඳහා එහි වැඩම කළ බවට සඳහන් ප්‍රවෘත්තියෙන් ද පැහැදිලි ය. යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් ද ලංකාවට හා දඹදිවට පැමිණ ඇත්තේ පර්සියාවෙන් බවට මතයක් වන බව ඩෙස්මන්ඩ් ප්‍රනාන්දු මහතා පෙන්වා දෙයි. කතරගම දේවාලය යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන්ගේ ද දේවාලයක් වූ බවත් මහසෙන් දෙවියන් යඤ්ඤ දෙවි කෙනකු බවත් ගැමුණු කුමරු එළාර රජු සමග යුද්ධයට යෑමට පෙර කතරගම දේවාලයට යෑමේ එක් හේතුවක් නම් යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් යම් ප්‍රමාණයක් හෝ ආධාරය ලබාගැනීම බවත් පැහැදිලි ය. අඩුම තරමින් එ කරුණු අතර සංගත බවක් වෙයි.

මේ සියළු කරුණු පදනම්කර ගනිමින් අපට ගෙනිය හැකි ප්‍රවාදය වනුයේ අතීතයේ යම් දිනක ආරයයන් යනුවෙන් හඳුන්වනු ලබන්නන් දඹදිවට පැමිණීමට පෙර යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් පර්සියාව අසල පිහිටි ප්‍රදේශයකින් දඹදිවට හා මෙරටට පැමිණ යම් තාක්‍ෂණයක් හඳුන්වා දී ඇති බවත් පසුව දඹදිවට පැමිණි ආරයයන් දඹදිව උතුරේදීත් ඊටත් පසුව පැමිණි දූවිඩයන් දකුණේදීත් යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් පරාජය කර ඇති බවත් එහෙත් යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් බුදුන් වහන්සේ දවස ද උතුරු දඹදිව තැනින් තැන වාසය කළ බවත් ය. යඤ්ඤගේ චින්තනය ආරයයන්ගේ චින්තනයෙන් මෙන් ම දඹදිව ආරයයන් පැමිණීමට පෙර තිබූ ප්‍රාග් චේදික චින්තනයෙන් ද වෙනස්වූ බව නිසැක ය. ආරයයන් ප්‍රාග් චේදිකයන් සමග මිශ්‍ර වී චේදික චින්තනයක් හා සංස්කෘතියක් ගොඩ නගා ඇති මුත් යඤ්ඤයන් එසේ මිශ්‍ර වූ බවට සාධකයක් නැත.

ලංකාවට පැමිණි යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් මහවැලි ගඟ අසබඩ මෙන් ම ඊටිගල, මන්නාරම වැනි පෙදෙස්වල ද පදිංචි වී ඇති බව පැහැදිලි ය. මේ යඤ්ඤ ගෝත්‍රිකයන් එක්වර නොව විටින් විට පැමිණෙන්නට ඇත. එළාර යනු බොහෝ විට

පසු කලෙක ලංකාවට පැමිණී යන ගෝත්‍රිකයකු හෝ පර්සියාව අසල ප්‍රදේශයකින් පැමිණී යන ගෝත්‍රිකයන්ට නැකම් කියූ අයකු වන්නට ඇත.

පඩුඅඛා රජු දවස සිංහල ජාතිය ගොඩනැගීමට ආරම්භ වූව ද ඇතැම් යන ගෝත්‍රිකයන් එයට විරුද්ධ වූ බව කලින් සඳහන් කෙරී ඇත. එළාර රජුගේ පැමිණීමත් සමග යන ගෝත්‍රිකයන් නැවතත් බලවත් වූ බව පෙනී යයි. එළාර රජු ද බලවත් රජකු වූ බවත් යුද්ධ දක්ෂයකු වූ බවත් විශ්වාසය. සිංහල ජාතියට ඇතුළුවීමට විරුද්ධ ව සිටි යන ගෝත්‍රිකයන්ට එළාර රජුගේ පැමිණීම මහත් බලාපොරොත්තු ගෙන දෙන්නට ඇත. මේ යන ගෝත්‍රිකයන් එළාර රජුට පක්ෂ වන්නට ඇතැයි සිතිය හැකිය. එළාර රජුට පක්ෂ වූ සිංහලයන් ඔවුන් වන්නට ඇත. මිත්‍ර සෙනෙවි එවැන්නකු විය හැකිය. මේ යන ගෝත්‍රිකයන් එළාර රජුට පක්ෂපාති වන්නට ඇත්තේ හුදෙක් වරප්‍රසාද බලාපොරොත්තුවෙන් නොව මෞර්ය නමින් හඳුන්වනු ලැබූ රජ පරපුරට හා සිංහල ජාතියට විරුද්ධව ය. මහවැලි ගඟ අසබඩ සිටි යන ගෝත්‍රිකයන් ද එළාර රජුට පක්ෂපාති වූ බව පෙනී යයි. එළාර රජු අනුරාධපුරයෙහි අවුරුදු හතළිස් හතරක් රජ කර ඇත්තේ යන ගෝත්‍රිකයන්ගෙන් ඔහුට ලැබුණු ආධාරය හේතුකොටගෙන යැයි සිතීම සාධාරණ ය.

එහෙත් මෙයින් කියැවෙන්නේ සියළු යන ගෝත්‍රිකයන් එළාර රජුට පක්ෂපාති වූ බව නො වේ. චිත්තරාජ හා කාළදේව මෙන් සිංහල ජාතිය ගොඩනැගීමට කැමති වූ යන ගෝත්‍රිකයන් ගැමුණු රජ සමයෙහි ද සිටි බව පැහැදිලි ය. එවැනි යන ගෝත්‍රිකයන් කාවන්තිස්ස රජුට ද සහාය දෙන්නට ඇත. කාවන්තිස්ස රජුට යන ගෝත්‍රිකයන්ගේ පක්ෂපාතිකම් පිළිබඳ ව හොඳ අවබෝධයක් තිබෙන්නට ඇත. අරධ වෛදිකයකු වූ කාවන්තිස්ස රජු සියලුම පළමුව යන නොවන්නන් සමඟ කරවීමටත් සිංහල ජාතිය ගොඩනැගීමට කැමැත්තක් දැක් වූ යන ගෝත්‍රිකයන් එකතුකර ගැනීමටත් කටයුතු කර ඇති බව පෙනී යයි. කාවන්තිස්ස රජු හා විහාර මහා දේවිය අතර විවාහය ද එ අරමුණු කරගත් රාජ්‍යතාන්ත්‍රික විවාහයක් බව පැහැදිලි ය. ගැමුණු කුමරු සෑම අතින් ම මේ විවාහයෙහි දරුවා විය.

මහාචාර්ය නමුත් ද සිල්වා